

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/593/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113208634
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7113208634.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobkyne S. Š., K., Q. XX, proti žalovanej S.. M. G. - VAMP, s miestom podnikania Košice - Staré mesto, Moyzesova 48, IČO: 30 658 225, o zaplatenie 1 812,08 € s prísl., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu 41C/185/2013-134 z 25.10.2013 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením návrh na nariadenie predbežného opatrenia (ďalej len PO) zamietol.

V odôvodnení uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou, doručenu mu 11.4.2013, a návrhom na nariadenie PO, doručeným 3.10.2013 domáha voči žalovanej a čím odôvodnila návrh na nariadenie PO. Citujúc znenie § 102 ods.1, § 75 ods.2 prvá a druhá veta a § 76 ods.1 písm. d) a e) O. s. p. zdôraznil, že PO nie je konečné rozhodnutie a uviedol, čo je jeho účelom a čo je podmienkou pre jeho vydanie (čo musí navrhovateľ osvedčiť). Podotkol, že nariadením PO navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej, že existencia dlhu ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie PO, že dôvodom môžu byť len skutočnosti, opodstatňujúce obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený, že u dlžníka môže byť dôvodom jeho konanie, ktorého dôsledkom je zníženie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery, že súd výlučne na návrh môže nariadiť účastníkovi konania, aby zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, že táto povinnosť sa nariaďuje len žalovanému, pretože peniaze a veci musia byť predmetom sporu, v ktorom žalobca žiada zaplatenie určitej sumy alebo vydanie veci a pred začatím konania alebo v jeho priebehu vznikne potreba zabezpečiť peňažnú sumu alebo vec ich uložením do súdnej úschovy a, že nevyhnutným predpokladom na vydanie PO bude osvedčenie, že veci alebo peniaze, ktoré majú byť predmetom úschovy, má táto osoba fakticky u seba. Poukázal na to, že Krajský súd (ďalej len KS) v Košiciach uznesením 11Co/321/2013-107 z 28.8.2013 potvrdil jeho uznesenie 41C/185/2013-64 z 25.6.2013, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie PO, v ktorom sa žalobkyňa taktiež domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zložiť peňažnú sumu 1 812,08 € do súdnej úschovy a to do 15 dní od právoplatnosti uznesenia, až do právoplatného skončenia konania 41C/185/2013, že toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.9.2013 a, že žalobkyňa sa týmto ďalším návrhom na nariadenie PO opätovne domáha, aby uložil žalovanej zložiť peňažnú sumu do úschovy na súde, resp. aby jej zakázal nakladať s nehnuteľnosťami, ktorých je toho času vlastníčkou. Dospel k záveru, že nie je dôvod na to, aby návrhu žalobkyne na nariadenie PO vyhovel, že doposiaľ nepreukázala to, že skutočne došlo k akejkoľvek ústnej dohode medzi ňou a žalovanou, predmetom ktorej by bolo poskytnutie finančnej odplaty, nájomného za užívanie pozemkov, ktoré sú v jej vlastníctve, a to od vzniku ranča v r.1997, neuviedla na akej konkrétnej sume sa so žalovanou ústne mali dohodnúť a taktiež neexistuje žiadna písomná zmluva o nájme, resp. doposiaľ mu ju nepredložila, že napriek tomu, že od začiatku podnikania žalovanej už uplynulo 16 rokov, žalobkyňa mu nepredložila žiaden hodnoverný doklad o tom, žeby sa so žalovanou za celé toto obdobie skutočne pokúšala na výške nájmu dohodnúť a zároveň, že žalovaná jej odmietala nájom

uhradiť a, že taktiež peňažná suma, ktorá je predmetom tohto sporu, je stanovená len na základe odhadu žalobkyne, pričom žiada, aby nariadil, aby žalovaná zložila do jeho úschovy už konkrétnu sumu na zabezpečenie jej (zatiaľ neurčitého) nároku. Taktiež poukázal na to, že nevyhnutným predpokladom na nariadenie PO, aby súd uložil žalovanej povinnosť zložiť peňažnú sumu do úschovy súdu, je osvedčenie, že peniaze, ktoré majú byť predmetom úschovy, má žalovaná fakticky u seba, že ani túto skutočnosť však žalobkyňa doposiaľ nepreukázala, preto nie je možné, aby takéto PO nariadil, nakoľko v prípade, že by takouto finančnou hotovosťou žalovaná nedisponovala, by bolo takéto PO nevykonateľné, že - podľa jeho názoru - žalobkyňa od predchádzajúceho rozhodnutia o zamietnutí návrhu na nariadenie PO nepreukázala nové podstatné skutočnosti, na základe ktorých by mohol vyhovieť jej návrhu, preto návrhu na nariadenie PO podľa § 76 ods.1 písm. e) O. s. p. nevyhovel. Pokiaľ žalobkyňa žiadala, aby alternatívne nariadil PO, ktorým by zakázal žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami na LV č.XXXX M. X. Č..XXXX, evidovaným Správou katastra Košice - okolie, okres Košice - okolie, obec: K., H.. Ú.. K., ktorých je výlučnou vlastníčkou, z týchto LV zistil, že KS v Košiciach uznesením 2CoKR/9/2010-677109230945 zakázal prevod vlastníckeho práva, zriadenie vecného bremena, alebo záložného práva, uzavretí nájomnej zmluvy, alebo zmluvy o budúcej zmluve, ktoré sú predmetom nehnuteľnosti, že na základe tohto uznesenia je t. č. zakázané s predmetnými nehnuteľnosťami nakladať, preto mal za to, že žiada v tomto konaní nariadiť PO, o ktorom už raz bolo rozhodnuté, preto - podľa jeho názoru - ide o res iudicata a vzhľadom na to nemohol ani návrhu na nariadenie PO podľa § 76 ods.1 písm. e) O. s. p. vyhovieť a preto ho zamietol.

Proti výroku uznesenia, ktorým bol návrh na nariadenie PO zamietnutý podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, z dôvodov uvedených v § 205 ods.2 písm. a) O. s. p., v zmysle ktorého v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 písm. h), v § 205 ods.2 písm. d) O. s. p., v zmysle ktorého súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v § 205 ods.2 písm. f) O. s. p., v zmysle ktorého rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že má za to, že v prejednávacom prípade sa súd dostatočne nevysporiadal s jej návrhom pre nariadenie PO a rozhodnými skutočnosťami preukazujúcimi, že jej nárok na finančnú odplatu za neoprávnené užívanie pozemkov zo strany žalovanej je reálne ohrozený a existuje dôvodná obava, že súdne rozhodnutie vo veci nebude možné vykonať, a teda pre ňu nebude mať reálny význam, že konaním súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces. Opakovala, čoho sa na základe písomného podania z 30.9.2013 domáhala a - citujúc znenie § 102 ods.1 a § 75 ods.2 prvá a druhá veta O. s. p. - uviedla ďalej, že má za to, že dostatočne opísala rozhodujúce skutočnosti, preukazujúce nevyhnutnosť nariadenia PO a odôvodnila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, napriek tomu však ešte dodala, ako reakciu na odôvodnenie napadnutého uznesenia nasledovné: Reprodukovala časť odôvodnenia napadnutého uznesenia (zo 6. odseku na str.3) a tvrdila, že v jej právnej veci nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, keďže užívaním, oplotením areálu ranča boli jej práva, vyplývajúce z vlastníckeho práva „právo užívať“ a „právo nakladať“ obmedzené a „právo požívať plody a úžitky“ úplne odňaté. Ďalej citovala znenie čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a poukázala na to, že - odvolávajúc sa na judikatúru ELSP - ústavný súd uvádza, že každý zásah do práva na pokojné užívanie majetku musí byť sprevádzaný procedurálnymi garanciami umožňujúcimi jednotlivcom rozumnú možnosť predložiť ich vec pred orgán verejnej moci pre účely efektívneho domáhania sa preskúmania zásahu (Henrich v. France, sťažnosť č.13616/88, rozsudok z 22.9.1994, bod 40 a n.), že v tomto prípade je absolútne irelevantné, či došlo k nejakej dohode medzi ňou a žalovanou o finančnej odplate za užívanie pozemkov, že žalovaná užíva tieto pozemky už viac ako 16 rokov a bezdôvodne sa obohacuje na jej úkor, že v právnom štáte by k takýmto situáciám nemalo dochádzať, a má to byť zabezpečené ústavnou a zákonnou rovinou ochrany vlastníckeho práva a, že taktiež by chcela poznamenať, že pri otázke formy nájomnej zmluvy zák. obligatórne nevyžaduje jej písomnú formu. Ďalej poukázala na to, čo sa uvádza v uznesení NS SR 6Cdo/227/2011 (citovala časť z jeho odôvodnenia) a na to, že proti „žalobkyňi“ je vedených viacero konaní, ktoré sa týkajú predmetných alebo okolitých pozemkov, resp. pozemkov nachádzajúcich sa pod rančom Q. a, že žalovaná v každom z týchto konaní namieta výšku plnenia, avšak nenamieta samotný jej nárok na finančné plnenie. Taktiež chcela poznamenať, že v prípade pochybností súdu o nájme a o dohode o nájme, žiada vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle svojho žalobného návrhu na bezodplatné užívanie predmetných pozemkov v určenom čase, že mala v záujme sa so žalovanou viackrát dohodnúť na vyriešení veci zmiernom pred súdnym konaním aj počas neho, ale jej návrhy neboli akceptované, že žalovaná bola opakovane vyzývaná na vyporiadanie veci, a to či už ňou (žalobkyňou) samou alebo prostredníctvom advokátskej kancelárie, že sa pokúšala so žalovanou dohodnúť aj mimosúdne, avšak pokusy boli stále bezúspešne a „žalobkyňa“ neustále len niečo sľubovala, menila svoje sľuby, ale nikdy nedošlo k ich realizácii a, že na preukázanie svojich tvrdení o snahe o mimosúdne vyrovnanie predložila súdu

návrh na mimosúdne vyrovnanie z 24.10.2005. Pokiaľ titulovaný súd taktiež namieta, že: „Nevyhnutným predpokladom na vydanie PO bude osvedčenie, že veci alebo peniaze, ktoré majú byť predmetom úschovy, má táto osoba fakticky u seba.“, uviedla, že nemá reálne možnosti na zisťovanie faktických majetkových pomerov žalovanej, teda, napr. či má fakticky finančné prostriedky vo výške 1 812,08 €. Citujúc ďalej z odôvodnenia rozhodnutie Ústavného súdu ČR III.ÚS/394/2001 a uznesenia NS SR 6Cdo/171/2010, poukázala na to, že žalovaná podniká od r.1992, a pravdepodobne celkom úspešne, keďže podniká dodnes, že účelom podnikania je dosiahnuť zisk, a keďže vykonáva svoje rozsiahle podnikateľské aktivity (ranč Q., prevádzkovanie fitness centra na Košickej mestskej plavárni a i.) už tak dlho, je zrejme, že sa jej darí a je reálne dôvodne predpokladať, že predmetnou sumou aj fakticky disponuje, a že takáto suma neohrozí jej podnikanie. K ďalšej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia (Na základe uznesenia KS v Košiciach 2CoKR/9/2010-677109230945 je t. č. zakázané s predmetnými nehnuteľnosťami nakladať. Preto súd mal za to, že žalobkyňa žiada v tomto konaní nariadiť PO, o ktorom už raz bolo rozhodnuté, preto - podľa jeho názoru - ide o res iudicata a vzhľadom na to nemohol ani návrhu na nariadenie PO podľa § 76 ods.1 písm. e) O. s. p. vyhovieť a preto ho zamietol), uviedla, že na nehnuteľnostiach ňou vlastnených (stavby evidované v k. ú. Ploské zapísané na LV č.XXXX M. XXXX) bol súdom, v zmysle uznesenia KS v Košiciach 2CoKR/9/2010-677109230945, uložený zákaz prevodu vlastníckeho práva, zákaz zriadenia vecného bremena alebo záložného práva, zákaz uzavretia nájomnej zmluvy alebo zmluvy o budúcej zmluve na predmetné nehnuteľnosti, že podľa § 159 ods.3 O. s. p. (jeho znenie citovala) prekážka rei iudicatae nastáva v prípade, ak ide o „totožnú“ vec, pričom totožnosť sa posudzuje podľa identity účastníkov, nároku, právneho dôvodu a skutkových tvrdení, že výklad pojmu „tá istá vec“ znamená, že musí ísť o tých istých účastníkov konania a ten istý predmet konania, že o totožnosť predmetu konania pôjde vtedy, ak ide o ten istý nárok a ten istý právny dôvod uplatneného nároku, ako i rovnaké skutkové tvrdenia, že na základe nariadeného PO rozhodnutím KS v Košiciach 2CoKR/9/2010-677109230945 bol pre iného veriteľa zabezpečený výkon súdneho rozhodnutia, teda nejedná sa o totožnú vec, keďže v danom konaní boli iní účastníci, že v prípade úspechu iného veriteľa sa nemôže s nehnuteľným majetkom žalovanej reálne nakladať, že z tohto majetku žalovanej by teda ona (žalobkyňa) v prípade úspechu vo veci samej nemohla byť vyplatená a tým sa zhoršujú jej majetkové pomery a znevýhodňuje sa postavenie oprávnenej, ďalej 6.3.2013 bolo na LV č.XXXX zriadené exekučné záložné právo na nehnuteľnosť č. EX 940/12, že taktiež žalovaná, ako výlučný vlastník nehnuteľností zapísaných na LV č.XXXX a LV č.XXXX okres Košice - okolie, obec K., H.. Ú.. K., na základe darovacej zmluvy z r.2011, previedla spoluvlastnícky podiel 1/2 k celku na obdarovaného Z.. S. G. (v tej dobe ešte manžela, teraz už bývalého manžela), že v súvislosti s tou darovacou zmluvou sa taktiež vedie konanie o návrhu na vklad na príslušnej Správe katastra, ktoré je momentálne do právoplatného skončenia už spomínaného konania KS v Košiciach 2CoKR/9/2010-677109230945, že v prípade, že v tomto konaní bude žalovaná úspešná, v katastri dôjde ku zmene vlastníckeho práva na JUDr. S.. G., teda k ďalšiemu zmenšeniu jej majetku, že bude môcť ďalej odplatne či bezodplatne prevádzať svoj majetok či inak s ním nakladať, čím uspokojenie jej žalovaného nároku bude sťažené či úplne zmarené, že proti žalovanej podali aj ďalšie spoluvlastníčky parciel samostatné žaloby o zaplatenie finančnej odplaty za ich užívanie a, že má za to, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov je jej nárok v tomto konaní reálne ohrozený. Chceme poznamenať aj to, že žalovaná sa nezúčastňuje na pojednávaniach, či už v tomto alebo v ďalších konaniach vedených proti nej a touto skutočnosťou by chcela poukázať na fakt, že zo strany žalovanej ide o špekulatívne a neseriózne správanie, ktoré vážne poškodzuje jej záujmy a práva, že uvedené skutočnosti pre ňu znamenajú nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, že vzhľadom na zriadené exekučné záložné právo na nehnuteľný majetok žalovanej, existencia darovacej zmluvy, ako i nariadené PO rozhodnutím KS v Košiciach sa vytvorila v danej veci situácia, ktorú je nevyhnutné rýchlo a pružne riešiť, nakoľko z danej situácie reálne hrozí stav, kedy by nebolo možné v budúcnosti vykonať (exekvovať) súdne rozhodnutie v predmetnej veci a, že má za to, že aj už samotná skutočnosť, že sa voči „žalobkyni“ vedú viaceré súdne konania osvedčuje zmarenie jej nároku ako nanajvyš pravdepodobné. Citujúc tiež z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR IV.ÚS/488/2011-18 z 10.11.2011 tvrdila, že podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl.46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl.6 ods.1 Dohovoru spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde, že tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranné vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zák., ktoré tento čl. ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl.46 ods.4 Ústavy SR v spojení s čl.51 ods.1 Ústavy SR), že má faktický a právny záujem na ochrane svojich základných práv a všeobecné súdy jej vytvárajú prekážky pri dostupnosti ústavou priznaného práva na súdnu ochranu, že zamietnutím predmetného PO titulovaným súdom hrozí zásah do práva na jej súdnu ochranu, že konaním súdu, resp. jeho nesprávnym postupom nebude možná vymožitelnosť a dosiahnutie cieľa celého samotného konania, že hoci PO

upravuje pomery účastníkov konania len dočasne, ale poskytuje predbežnú ochranu a, že súd však stále môže aj napriek uloženému PO v jej prospech rozhodnúť v konečnom dôsledku v prospech žalovanej, keďže PO predstavuje len čiastočnú a dočasnú úpravu práv účastníkov a ak pominú jeho dôvody, môže byť kedykoľvek zrušené. Ďalej dala súdu do pozornosti rozhodnutie OS Košice I z 11.6.2012 v konaní 20C/161/2008 v právnej veci žalobkyne L. H., ktorým súd rozhodol takto: „Odporkyňa je povinná zložiť do úschovy Okresného súdu Košice I sumu vo výške 13 550,20 €, do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia až do právoplatného skončenia konania o zaplatenie 13 550,20 € s prísl. vedenom na OS Košice I pod 20C/161/2008.“, že žalobkyňa L. H. sa taktiež ako jedna z podielových spoluvlastníčok pozemkov pod Rančom Q. domáha súdnou cestou nariadenia PO zložením finančných prostriedkov od S. G. do úschovy súdu, že súd v tejto veci dospel k záveru, že návrh je dôvodný a že v súlade s § 76 ods.4 O. s. p. v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie PO, že súd by vo svojich rozhodnutiach mal zabezpečiť konzistentnosť s inými rozhodnutiami súdov v skutkovo a právne podobných alebo rovnakých veciach, a nemal by sa od nich bez náležite závažného dôvodu odchyliť a súčasne musí tiež dbať na celkovú presvedčivosť rozhodnutia, tak aby boli pre právnickú, ale aj laickú verejnosť racionálne a presvedčivé a najmä aby bola zachovaná právna istota. Domnievala sa, že napadnuté uznesenie o zamietnutí PO je v rozpore s požiadavkou právnej istoty, ktorej imanentnou súčasťou je právo účastníka konania, aby rozhodnutia súdov boli predvídateľné a aby účastníci konania mohli mať dôveru v to, že rovnaké alebo podobné veci budú rovnakým alebo podobným spôsobom súdené a, že rozporná a vzájomne si protirečivá judikatúra súdov je porušením práv účastníkov konania (NS SR 3Cdo/158/2012). Na základe uvedených skutočností navrhla uznesenie súdu zmeniť a vydal toto uznesenie: Žalovaná je povinná zložiť do súdnej úschovy OS Košice I sumu vo výške 1 812,08 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia až do právoplatného skončenia konania o zaplatenie 1 812,08 € s prísl., vedenom na OS Košice I pod 41C/185/2013, alebo alternatívne: OS Košice I ukladá žalovanej zákaz prevodu práva, zákaz zriadenia vecného bremena alebo záložného práva, zákaz uzavretia nájomnej zmluvy alebo zmluvy o budúcej zmluve, a to na nehnuteľnosti evidované Správou katastra Košice - okolie, okres Košice - okolie, obec: Ploské, k. ú. Ploské, LV č.XXXX, a to stavbu súpisné č.74, na parc.č.739/42, popis stavby: ošipáreň a stavbu súpisné č.75, na parc.č.739/41, popis stavby ovčín a taktiež na nehnuteľnosť evidovanú Správou katastra Košice - okolie, okres Košice - okolie, obec K., H. Ú. K., LV č.XXXX, a to stavbu súpisné č.79, na parc.č.739/51, popis stavby: sklad, a to od právoplatnosti tohto uznesenia až do právoplatného skončenia konania o zaplatenie 1 812,08 € s prísl., vedenom na OS Košice I pod 41C/185/2013.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne.

Ani jeden zo žalobkyňou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Podľa § 221 ods.1 písm. h) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá vyšla počas konania najavo a jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení poznatkov, ktoré vyplynuli z doterajšieho priebehu konania.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis (použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu), ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

PO je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní, slúžiacim na dočasné zabezpečenie ochrany porušených a ohrozených práv účastníkov konania, pričom jeho použitie je namieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Predpoklady nariadenia PO sú jednak stanovené výslovne v platnej právnej úprave a jednak ich vyvodila zo zákonnej úpravy právna teória a súdna prax a jeho nariadenie prichádza tak do úvahy vtedy, ak je potrebné, aby o. i. dočasne boli upravené pomery účastníkov, ak sú osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, aby bolo zrejmé, že v konaní vo veci nie je nárok očividne vylúčený a záver, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené, ďalej navrhované PO musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom súdneho konania o žalobe, čo musí byť zrejmé už z návrhu na nariadenie PO (vzťah, ktorý sa PO upraví, bude posúdený konečným rozhodnutím vydaným na základe žaloby). Okrem toho musí súd uvážiť, či v dôsledku PO nevznikne neprimeraná ujma niektorému z účastníkov (ujma žalovanému nesmie byť neprimeraná výhoda, ktorú nariadením PO získa žalobca), ďalej PO nie je možné vydať tam, kde by išlo o úpravu faktických (nie právnych vzťahov) medzi účastníkmi a kde by nešlo o úpravu predbežnú, ale vo svojich dôsledkoch konečnú, resp. by sa PO vytvoril nenávratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania a napokon, že PO možno niekoho obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a len prechodne tak, aby nariadenie PO nevyvolalo, hoci len dočasne, taký stav, ktorý by vyvolával ďalšie spory medzi účastníkmi konania.

V prejednávanej veci neboli tieto predpoklady na nariadenie navrhovaného PO splnené, na čom nič nemení ani odvolanie.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia možno doplniť, že závery, ku ktorým súd dospel sú v úplnom súlade so súdnou praxou a, že uznesenie 20C/161/2008 z 11.6.2012 OS Košice I, na ktoré žalobkyňa v odvolaní poukazuje, bolo uznesením 3Co/355/2012-178 z 28.12.2012 KS v Košiciach zmenené a návrh na nariadenie PO proti žalovanej bol zamietnutý (odvolací súd sa so závermi vyslovenými v tomto uznesení, ako aj v uznesení 11Co/321/2013-107 z 28.8.2013, ktorým bolo potvrdené uznesenie o zamietnutí návrhu žalobkyne na nariadenie PO proti žalovanej stotožňuje a poznamenáva, že vzhľadom na tieto rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj uznesenie 5Co/340/2012-334 z 26.11.2012, je uznesenie 3Co/319/2013-95 zo 16.8.2013 odchýlkou od ustálenej súdnej praxe KS v Košiciach vo veciach nariadenia PO proti žalovanej, založených na rovnakom skutkovom a právnom základe, ako v tejto prejednávanej veci).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.